

ΕΤΟΣ Δ'

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΣΑΤΥΡΙΚΗ

ΑΡΙΘ. 161

ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΔΕΥΤΕΡΑ

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΑΠΑΣ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΛΕΠΤΑ 10

Τιμή ετησίας συνδρομής προπληρωτέας διά μὲν τὸ Ἐσωτερικὸν δραχμαὶ νέαι 12, διά δὲ τὸ Ἐξωτερικὸν 20.
Τὸ Τραφεῖον τῆς ἐφημερίδος, ἐπὶ τῆς οἴκου Σταδίου ἀριθ. 14 ἀπέναντι τῆς Γενικῆς Πιστωτικῆς Τραπεζῆς.

Ἀθῆναι τῆ 14 Μαρτίου 1882.

Η ΕΡΩΤΟΤΡΟΠΟΣ ΔΡΑΜΑΤΙΚΗ ΚΩΜΩΔΙΑ

ΠΡΑΞΙΣ Α΄

ΒΟΥΛΗ ΜΟΝΗ — (νευρική, κακοδιάθετος, τεταραγμένη).
Τὸν ἐβραχύνθην, τὸν ἀηδίασα, δὲν δύναμαι νὰ τὸν ὑποφέρω πλέον. Τί ἄνθρωπος! γεμάτος ψεύματα καὶ ρευματισμούς. Νὰ μὴ ἀκούσω ποτὲ ἓνα ὄχι ἀπὸ τὰ χεῖλη του! ὄλο *ναι*, πάντοτε *ναι*! ὡ αὐτὸ εἶνε ἀνυπόφορον. Τί σπάταλος, τί ἀσώτος! ὦ πτωχὴ μου προίκα, τί θὰ γείνης εἰς τὰ χέρια του! Καὶ ἐκτὸς τούτου νὰ ἔχη ὑποψίας, νὰ ἀμφιβάλλῃ περὶ τῆς τιμιότητός μου! νὰ φέρῃ Μεσσηνίους γεωργούς διὰ νὰ μ' ἐπιβλέπων, καθὼς νὰ ἤμουν καγένεα κτήμιά του, ἀγρός του! Νάτος πάλιν ἐμπρός μου! πόσον ὀχληρὰ μοὶ εἶνε ἡ θέα του.

ΓΑΥΚΥΤΑΤΟΣ — (εἰσέρχεται μειδιῶν). Φίλη μου! . . .

ΒΟΥΛΗ. Δὲν εἶμαι φίλη σου.

ΓΑΥΚ. Βουλὴ μου . . .

ΒΟΥΛΗ. Δὲν εἶμαι Βουλὴ σου . . .

ΓΑΥΚ. Ἀλλὰ τέλος πάντων εἶσαι σύζυγός μου, νόμιμος καὶ μοὶ ὀφείλεις ὑπακοήν.

ΒΟΥΛΗ. Νόμιμος; θὰ τὸ ἰδοῦμεν κατόπιν.

ΓΑΥΚ. Ἄκουσε: διατί εἶσαι θυμωμένη μαζί μου; τί σοῦ ἔκαμα; τί σοῦ ἤνῃθῃ;

ΒΟΥΛΗ (ἐξάγει κρυφίως ἐκ τοῦ στήθους τῆς καὶ ἀναγιγνώσκει μετὰ πόθου ἐν κύριον ἄρθρον τῆς "Ωρας.)

ΓΑΥΚ. Ἴδου! διὰ νὰ συμφιλιωθῶμεν σοὶ φέρω ἓνα ὠραῖον ἀδάμαντα.

ΒΟΥΛΗ (λαμβάνει τὸν ἀδάμαντα καὶ τὸν ρίπτει ἐκ τοῦ παραθύρου . . .)

ΓΑΥΚ: Δυστυχησμένη! τί κάμνεις; μοῦ στοιχίζει ἐξήντα ὠρῶν ὀμιλίαν μὲ ὄπλαρχηγούς Κρητικούς! . . .

ΒΟΥΛΗ. Ὅριστε τὸν ἀδάμαντά σου. Ξεφορτώσου με! καὶ μὴ τολμήσης νὰ φέρῃς τοὺς φίλους σου ἐδῶ μέσα, τὸν Βαλτινὸν, τὸν Μωραϊτίνην, τὸν Σιβιτανίδην, τὸν Ἀμβράζην, διότι τοὺς ρίπτω ὅλους ἀπὸ τῆ σκάλα . . . (Φεύγει μαριώδης. Ὁ Γλυκυτάτος μένει ἄθυμος.)

ΤΣΙΒΑΝΟΠΟΥΛΟΣ. Ὑπομονή, θάρρος!

ΤΖΑΝΝΕΣ. Quid faciendum?

ΣΤΕΦΑΝΙΔΗΣ. Τί τοῦ λέτε, βρὲ κουτοί; Ἀφοῦ δὲν τὸν θέλει, ἄς πάρῃ τὰ πλυμένα του καὶ ἄς κοπιᾷ τὸ καλὸ.

ΓΑΥΚ. Μὲ ἀφίνει μετὰ ἐνὸς μὲλις μνηδὸς συνοικέσιον; ὦ γυναῖκες, γυναῖκες!

ΠΡΑΞΙΣ Β΄

ΒΟΥΛΗ (φιλαρέσκως ἐνδεδυμένη κάθηται εἰς ἐν ἀνάκλιτρον· παρ' αὐτῆς ὁ ΧΑΡΙΑΛΟΣ τῇ ὑποψυθρίζει μετὰ περιπαθείας τρυφεροῦς λόγους, οὗς ἐκεῖνη ἀκροάζεται μειδιῶσα. Ἀρωθερ αὐτῶν εἶνε ἐξωγραφημένη ἢ σελήνη τοῦ μέλιτος.)

ΒΟΥΛΗ. Λοιπὸν εἴμεθα σύμφωνοι;

ΧΑΡ. Πληρέστατα.

ΒΟΥΛΗ. Εἶπαμεν δώδεκα νομάρχας, ὀκτὼ τμηματάρχας, τέσσαρας καθηγητὰς καὶ ὅλη τὴν ἄλλη φιλοδοουλεύα.

ΧΑΡ. Μάλιστα.

ΒΟΥΑΗ. Ἐχω καὶ κηπότους ἐπιστράτους.

ΧΑΡ. Καὶ αὐτούς.

ΒΟΥΑΗ. Καὶ μερικοὺς καταδίκους· φίλοι ξεύρεις· τί νὰ γείνη! ἔχει κανεὶς μερικὰς ὑποχρεώσεις.

ΧΑΡ. Καὶ αὐτοὺς ἐπίσης.

ΒΟΥΑΗ. Τί ἄλλο; ... τί ἄλλο; ἄ, ναί! καὶ 40 κανονιαὶς εἰς τὸν Ρουῖφον ὅταν πηγαίη εἰς τὸν ναύσταθμον.

ΧΑΡ. 42. Θέλεις ἄλλο;

ΒΟΥΑΗ. Ὅχι διὰ τὴν ὥραν· ἀργότερα ἴσως κανένα ἐπίσκοπον. Σὺ τί θέλεις;

ΧΑΡ. Πρῶτον πάντων νὰ χαλάσης ὅσα ἔκαμεν ὁ πρῶτός σου σύζυγος, ὅσας πράξεις καὶ συμβόλαια καὶ ἂν ἔκαμεν.

ΒΟΥΑΗ. Μὰ δὲν ἦσαν ἄρα γε σωστά;

ΧΑΡ. Σωστά ἦσαν· ἀλλ' ἀφοῦ τὰ ἔκαμεν ἐκεῖνος δὲν ἤμπορῶ νὰ τὰ ὑποφέρω. Εἶμιχι ζηλότυπος.

ΒΟΥΑΗ. Ὁ τὸν ζηλιάρην! Ἐπειτα.

ΧΑΡ. Εἴκοσι ἑκατομύρια.

ΒΟΥΑΗ. Τώρα· τώρα τί ἄλλο θέλεις;

ΧΑΡ. (μετὰ περιπαθείας). Τὴν ἀγάπην σου!

ΒΟΥΑΗ. (θωπεύουσα αὐτόν.) Κατεργάρη! αὐτὴν τὴν ἔχεις.

ΧΑΡ. Βουλὴ μου!

ΒΟΥΑΗ. Χαρίλαε! (περιπτύσσονται ἀλλήλους τρυφερῶς. Κατ' ἐκείνην τὴν στιγμήν εισέρχεται ὁ ΣΤΑΜΟΙΑΝΗΣ φέρων λευκὸν λαιμοδέτην καὶ κρατῶν δίσκον μὲ ἀναψυκτικὰ ποτὰ, βλέπων δὲ τὸ κρῖσιμον τῆς θέσεως, ἀποσύρεται ἀθορόβως φέρων τὸ χειρόμακτρον ἐπὶ τῶν ὀμμάτων διὰ τὰ μὴ βλέπη.

ΠΡΑΞΙΣ Γ'.

Ὁ ΧΑΡΙΑΔΟΣ γράφει μετὰ προσοχῆς παρὰ τὴν τράπεζαν· ἡ ΒΟΥΑΗ καθημέρη παρὰ τὸ παράθυρον χασμάται. Εἶτα ἐγείρεται καὶ πλησιάζει πρὸς αὐτόν.

ΒΟΥΑΗ. Ἀκόμη γράφεις;

ΧΑΡ. Ναί.

ΒΟΥΑΗ. Διὰ τὰ βώδια; οὐφ! πόσον τ' ἀγαπᾶς.

ΧΑΡ. Τί τὸ θέλεις, ἔχω ἰδιαιτέραν ἀδυναμίαν δι' αὐτὰ τὰ ζῶα· ἔχω φίλτρον.

ΒΟΥΑΗ. Μὰ, φίλε μου, ἄφησε καὶ αὐτὴν τὴν βωδολογίαν· καταλαμβάνεις, ὅτι αὐτὸ δὲν μὲ διασκεδάζει πολὺ.

ΧΑΡ. Δὲν τὸ ἐξετάζω αὐτό· πρῶτον τὰ συμφέροντα τοῦ κράτους. Ἐνοεῖς, ὅτι οἱ ἀρροτῆρες βόες εἶνε ὁ κυριώτερος παράγων καὶ τὸ πολυπληθέστερον στοιχεῖον.

ΒΟΥΑΗ. (Ἀποσύρεται δυσηρεστημένη καὶ ἐπαρέρχεται μετ' ὀλίγον). Καὶ ἐκεῖνο ποῦ σοῦ εἶπα θὰ γείνη;

ΧΑΡ. Πῶς εἶνε δυνατὸν νὰ ἱκανοποιήσω εἴκοσι μὲ ἕξ μόνον ὑπουργεῖα; θέλεις νὰ παραβῶ τὸ Σύνταγμα;

ΒΟΥΑΗ. Ὁ, τί μεγάλο πρᾶγμα! Ὁ πρῶτός μου σύζυγος δὲν τὸ παρέβαινε ἄρα γε κάθε στιγμήν πρὸς χάριν μου;

ΧΑΡ. Μὴ τὸ εἶπες πλέον· εἶνε ἀδύνατον.

ΒΟΥΑΗ. Ἀδύνατον; Ἀχ! αὐτὸ δὲν μοὶ τὸ ἔλεγέ ποτε ἐκεῖνος· αὐτὴ ἡ λέξις δὲν εὑρίσκετο εἰς τὸ λεξικόν του.

ΧΑΡ. Φιλτάτῃ μου, μ' ἐνόχλεις. . .

ΒΟΥΑΗ. Σ' ἐνόχλω; ἄ, ἔτσι; καὶ τοῦτο ἀκόμη, πολὺ καλῶς (ἀποσύρεται πειστωμένη παρὰ τὸ παράθυρον. Πίπτει αἰφνης ἐν γόλλον τοῦ Ἐθνικοῦ Πνεύματος συνεπτυγμένον πέριξ μικροῦ πετραδίου. Ἡ ΒΟΥΑΗ κύπτουσα λαμβάνει αὐτὸ μετὰ προθυμίας καὶ τὸ κρύπτει εἰς τὸν κόλπον.)

ΧΑΡ. Τί τρέχει;

ΒΟΥΑΗ. Τίποτε· ἐξήγησε σὲ παρακαλῶ τὴν θεωρίαν τῶν ἀρροτῆρων βοῶν, διότι ἀρχίζει νὰ μ' ἐνδιαφέρει.

ΠΡΑΞΙΣ Δ'.

(Εἰκόν. Ἡ ΒΟΥΑΗ ὑπὸ δένδρον μηλέας ἴσταται ἐν τῇ στάσει τῆς πρωτοπλάστου Εὔας. Πέριξ τοῦ δένδρου περιτυλλοῦσεται ὁ ΓΑΥΚΥΤΑΤΟΣ μεταμορφωμένος εἰς ὄφιν καὶ κρατῶν ἀπὸ τοῦ στόματος ἐπτὰ χαρτοφυλάκια. Ἡ ΒΟΥΑΗ μειδιῶσα τείνει τὴν χεῖρα. Καταπετάσσονται ἡ ἀυλάτα.

ΑΝΕΜΟΜΑΖΩΜΑΤΑ

Ἐκ τῆς μακρᾶς ἀγορεύσεως, τὴν ὁποίαν ἔκαμε περὶ τῆς τιμιότητός του ὁ κ. Σωτηρόπουλος, ἐπέισθημεν περὶ ἐνὸς μόνου πράγματος, ὅτι ὁ λήσταρχος Λαφαζάνης ἦτο ἐξαιρετός διδάσκαλος, ἀφοῦ κατῴρθον νὰ ἐμπνέη εἰς τοὺς συγχρωτισθέντας μετ' αὐτοῦ, ἔστω καὶ ἐπὶ ὀλίγας ἡμέρας, ὡς ὁ κ. Σωτηρόπουλος, τὰς ἀρχάς του.

* *

— Διατί ἡ ἀστυνομία ἐπιτρέπει τοὺς πυροβολισμοὺς καὶ τὴν ἀλληλοσφαγὴν τῶν πολιτῶν ἐν ταῖς ὁδοῖς;

— Διότι πρεσβεύει τὰς ἀρχάς τοῦ ἐλευθέρου συναγωνισμοῦ.

* *

Ἐρωτᾶται ὁ φίλος κ. Ρ. . . διατί ὁ Τρικούπης δὲν διορίζει πρέσβυν τὸν Βυζάντιον.

— Ἄς γράψῃ ὁ Βυζάντιος δύο ἄρθρα κακὰ εἰς τὴν Ὁραν καὶ νὰ ἰδῆς πῶς τὸν διορίζει ἀμέσως ὅσον γράφῃ καλὰ τοῦ χρειάζεται.

* *

Ἐρωτᾶται ἡ Ἀστυνομία ἂν ἡ ὁδὸς Σταδίου ἀποτελῇ μέρος τῆς Ἀρτης, καὶ ἂν οἱ Ἀθηναῖοι εἶνε ὑποκείμενοὶ νὰ πληρόνωσι γῆμορον εἰς τὸν κ. Καραπάνον.

* *

Τί νομίζετε, ὅτι ἔστειλεν ὁ Τρικούπης εἰς τὴν Vente ὑπὲρ τῆς φιλοπτώχου Ἑταιρίας;

Δέκα βουλευτὰς πλεονάζοντες, τοὺς ὁποίους ἔσπευσε παραχρῆμα ν' ἀγοράσῃ ὁ κ. Κουμουνοῦρος. Ἦλθεν εἰς δεκαπραγματεύσεις ν' ἀγοράσῃ ἕνα καὶ ὁ Δηληγιάννης, ἀλλὰ τὸν ἀπέτρεψε τὸ κόμμα του, διότι δὲν ἐπιθυμοῦν νὰ γείνουν δεκατρεῖς.